

OPONENTSKÝ POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Jaroslav Tuček

POWER THROUGH HUMOUR: THOMAS KING'S STRATEGIES FOR DECOLONIZING CANADA

V této bezesporu velmi zajímavé a přínosné práci se diplomant pokusil na základě analýzy konkrétního literárního díla – avšak po svědomitém průzkumu širších souvislosti společenskopolitických a obecně kulturních – postihnout velmi aktuální problematiku vývoje přístupů, postupů a postojů, charakterizujících snahu současných severoamerických indiánských autorů vyrovnat se jak se svízelnou a dramatickou minulostí svého etnika, tak především s jeho současnou situací ve vztahu k ostatním segmentům společnosti.

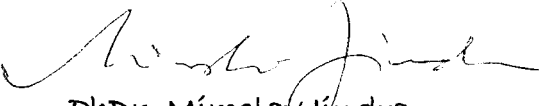
Svůj zájem soustřeďuje na téma humoru a především možností, které poskytuje k ironickému traktování věcí často velmi vážných, v takovém „odlehčení“ ovšem často zasahující vědomí čtenáře mnohem hlouběji než jejich podání „nehumorné“. Indiánský humor má jistě (a zcela logicky) výrazné specifické rysy, ale ač to diplomant nikde neříká *expressis verbis*, z jeho argumentace vyplývá, že Thomas King (podobně jako ostatní současní indiánští autoři) s ním literárně pracuje důkladně poučen o fungování humoru v „bělošském“ písemnictví a jeho mnohostranném využívání v něm už od jeho dávných počátků; Bude se mnou diplomat souhlasit, když se odvážím konstatovat, že prakticky všichni autoři z řad severoamerických „First Nations“ jsou důkladně obeznámeni s trvalým odkazem světové literatury a ve své tvorbě její prověřené kvality bohatě uplatňují? Zdaleka nejen pokud jde o prvky humoru a ironie? (Mně osobně připadá, že jejich díla mají v sobě často víc „postmoderního“ než prózy vzniklé tam, kde se postmodernismus zrodil.)

Diplomant se k práci připravil především důkladným seznámením s autentickými materiály bezprostředně relevantními pro zvolené téma. Svědčí o tom nejen úctyhodně rozsáhlý seznam použité literatury, který je k práci připojen, ale i průběžné uplatňování této poučenosti ve vlastním textu. Jeho angličtina je na velmi slušné úrovni, i když by se občas jisté výhrady daly vznést

(například příliš nerozumím hned v úvodu trochu příliš složitému závěru druhého odstavce – možná to zavinila nějaká chyba při výstupním přepisu); velmi vítám, že povinné české resumé není odbyté jednou stránkou, jak bývá u diplomových prací zvykem, ale s cílem a obsahem práce seznamuje velmi seriózně. (Jen pozor na některé menší lapsy v češtině – nikoli „V mé diplomové práci se věnuji...“, ale „Ve své...“; i překlad citátu Jennifer Andrews (s. 67) je poněkud nemotorný.)

Ovšem drobné výhrady, které by bylo možné vznést, ani v nejmenším nenarušují celkové velmi dobrý dojem, kterým práce působí. Z každé stránky textu přímo sálá diplomantova zaujatost tématem, která ho při rozboru zvoleného materiálu vede k důkladnému rozmyšlení a opatrné formulaci závěrů. Sympatické je, že se složité téma nepokouší za každou cenu „zásadně“ řešit; některé problémy spíše otevírá a formuluje, ale i to je velmi cenné, neboť to naznačuje směr, jakým by se dané téma mohlo a mělo dále rozpracovávat. Tuto diplomovou práci proto doporučuji k obhajobě bez jakéhokoli váhání a navrhuji ji hodnotit jako v ý b o r n o u.

Praha 17. 5. 2008

PhDr. Miroslav Jindra